

ਨਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
(ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਬੀਮਾਰ ਮਾਪੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 488 ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਉਦੋਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੱਚਾ 18 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ। ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਰੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬੋਝ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ। ਸਮੀਕਰਨ 'ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ' ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਂ ਆਪਣੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਧੀ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਜਾਂ ਬਿਰਧ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਲਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਾਉਣ ਅਤੇ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਉਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਸਿਹਤ ਜਾਂ ਇਕੱਲੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੋਝ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਸ ਬੀ ਕੈਪੂਰ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਐਮ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤੁੱਲੀ, ਜੇ.

ਨਰੰਜਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਹੋਰ, —

ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 260 ਆਫ 1968

3 ਸਤੰਬਰ 1968

ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਊਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ (1953 ਦੇ 1953 ਦੇ XXXII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ)— ਐੱਸ. 19—ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ—ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ —ਐੱਸ. 18—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ —ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੈਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੇ 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ, ਅਤੇ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾ ਨੇਟ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, ਸੰਪੱਤੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੋ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ।

(ਪਰਾ ੨)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੇ ਬਲ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ .compe ਟੈਂਟ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ ੨)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਦੁਆਰਾ 1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰ. 1776 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 18 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਏ ਐਲ ਬਹਿਲ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਗੁਰਦੀ? ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. - ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 18 ਮਈ 1965 ਦੇ ਲੈਟਰਜ਼ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਜ਼ਮੀਨ, ਲਾਇਲਪੁਰ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2, ਪਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਜੋਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 8 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਜ਼ ਐਕਟ, 1953 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10 ਆਫ 1953) ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 27 ਨਵੰਬਰ, 1961, ਜਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਰਸੀ 30, 1962 ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ

Jai Singh Rathi, etc. r. The State of Haryana, etc. (Mehtar Singh, C.J.)'

ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। Aci ਦੇ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਵਿਚਲੇ ਉਪਬੰਧ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 (1950 ਦਾ ਐਕਟ 31)। ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ 12 ਮਈ 1962 ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਸੀ। ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(2) ਇਹ 7 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ 'ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ' ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਾਬ ਸਕਿਉਰਿਟੀ ਆਫ ਲੈਂਡ ਟੈਨਿਊਰਸ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1959 (ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਆਫ 1959) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ 13 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਬਲ ਆਇਆ ਸੀ।, 1959, ਅਤੇ ਇਸ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ 13 ਅਗਸਤ, 1959 ਤੋਂ, ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਤਹਿਤ, 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ 'ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ, ਇਸ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋ-ਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਅਲਾਟੀ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਅਧਾਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ, 1959 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਭਾਵ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ 1959 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ

Jai Singh Rathi, etc. r. The State of Haryana, etc. (Mehar Singh, C.J.)'

ਗਿਆ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 19 ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ U ਅਤੇ 18 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਧ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜੋ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ * ਅਸਥਾਈ - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 18 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਆਫ 1959 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਰੀ ਰਹੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ 1959 ਦੇ ਐਕਟ 32 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ-(ਏ) ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੇ 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਸੋਧ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਹਾਇਕ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੋਧ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ। 1959 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਪਿਛਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਬਦ pf

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦੱਤ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਇ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨ ਚੰਦ (ਹਰਲੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.)

ਧਾਰਾ 19, ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19 ਸਿਰਫ ਉਜਾੜੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬੇ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਇਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਗਸਤ 1959 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 32 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 13, 1959. ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਖੋਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਰਖਾਸਤ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪੈਂਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਲਬਧ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖਰੀਦ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਆਦੇਸ਼.

(4) ਇਹ ਹੈ; ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਠੋਸ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

B AL R AJ T ULI , J.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

RNM

~
ਫੁਲ ਬੈਚ।

, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀਆ ਅਤੇ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਦੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦੱਤ-ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਗਿਆਨ ਚੰਦ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

65 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 504

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 68 ਵਿੱਚੋਂ 3881 ਨੰ

15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1969

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੈਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III) - ਐੱਸ. 13 - ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIV)--5 ਸੀ. 10 ਏ.ਜੀ.ਟੀ.ਡੀ